

בש"פ 7304/17 - מדינת ישראל נגד פלוני, פלונית, פלונית

בבית המשפט העליון

בש"פ 7304/17

כבוד השופט ע' פוגלם
מדינת ישראל

לפני:
ה המבקש:

נ ג ד

1. פלוני
2. פלונית
3. פלונית

המשיבים:

בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרם), התשנ"ו-1996

(25.9.2017) ה' בתשרי התשע"ח

תאריך הישיבה:

עו"ד עדית פרג'ון

בשם המבקש:

עו"ד נעם בונדר

בשם המשיב 3:

החלטה

לפני בקשה רבעית להארכת מעצרה של המשיב 3 (להלן: המשיב) ב-90 ימים לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרם), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרם).

1. הרקע הצריך לעניין פורט בהחלטות קודמות שניתנו בעניין מעצרה של המשיב (ראו בש"פ 5053/17 מדינת ישראל נ' פלוני (27.7.2017) (להלן: ההחלטה בבקשת הארכת המעצר השלישית)) – ואדרש לדברים אך בהתמצית. נגד

עמוד 1

המשיבה (ונאשימים נוספים – המשיבים 1-2; להלן: הנאשימים הנוספים) הוגש ביום 4.4.2016 כתוב אישום המיחס לה עבירות בגין בסתם המשפט של הנאשימים הנוספים (ילידת 1984; להלן: מטלוננת 1); כמו כן עבירות של מעשים מגונים, מעשי סדום ותקיפה הגורמת חבלה של ממש בبنותיה שלה (ילידות 1995 ו-1998; להלן: מטלוננת 2 ומטלוננת 3). עוד הואשמה המשיבה בהדחה בחקירה.

2. בד בבד עם הגשת כתוב האישום, הגישה המדינה בקשה למעצר המשיבה עד תום ההליכים. ביום 3.5.2016 קבע בית המשפט המחויז בבאר שבע (כב' השופט נ' ابو טהה) כי קיימת תשתיית ראייתית נגד המשיבה (ונגנד הנאשימים הנוספים); וכי קיימת בעניינה עילת מעצר סטטוטורית. משכך, הורה בית המשפט על עירכת תסקير שירות מבבחן בעניינה (להלן: התסקיר). בתסקיר מיום 22.5.2016, התרשם שירות המבחן כי קיים סיכון להישנות התנהגות פוגעת מצד המשיבה, ולכן – ומלא הוצאה על ידה חלופת מעצר – נמנע שירות המבחן מלבוא בהמלצתה על שחרורה מעצר. הוטעם כי המשיך המעצר אפשרי למשיבה לקבל טיפול ותמייה. בהמשך לכך, הורה בית המשפט המחויז בבאר שבע (כב' השופט נ' ابو טהה) ביום 31.5.2016 על מעצר המשיבה (ונאשימים הנוספים) עד לתום ההליכים, תוך שzieן כי למשיבה שמורה הזכות לפנות בבקשתה לעין חזר אם עלה בידיה להצעה חלופת מתאימה (ערר שהגישו הנאשימים הנוספים על החלטה זו נדחה על ידי ביום 23.6.2016; ראו בש"פ 4796/16 פלוני נ' מדינת ישראל (23.6.2016)).

3. שלא הסתיים משפטם של המשיבה והנאשימים הנוספים לאחר 9 חודשים, הוגשה לבית משפט זה בקשה להארכת מעצרם ב-90 ימים נוספים. ביום 1.1.2017 הורה השופט א' שהם על עירכת תסקיר משלים (להלן: התסקיר המשלים) בעניינה של המשיבה לבחינת חלופת מעצר חדשה שהוצאה על ידה בדיון – שהיא בהוטל "סלעית" בתל אביב (להלן: ההוטל) – ושתיבחן, לאחר עירכת התסקיר המשלים, על ידי בית המשפט המחויז. בתסקיר המשלים מיום 23.1.2017 נמנע שירות המבחן מלבוא בהמלצתה על שחרורה ל החלופה המוצעת. שירות המבחן ציין כי המשיבה הביעה ספק אם "תוכל להסתדר עם אוכלוסיית ההוטל [...]" אולם ביטהה רצון לצאת ל החלופת מעצר בהוטל מתוך מחשבה שהתנאים בהוטל יהיו טובים יותר עבורה". עם זאת, כעולה מהતסקיר המשלים, לדברי המשיבה היא "אינה זקופה לטיפול", וכן-CN היא שוללה התנהגות פוגעת או חריגה מצידה עובר למעצרה. עוד ציין כי צוות ההוטל היה נכוון לראות את המשיבה, אך נוכח העובדה כי המקום אינו אפשר פיקוח צמוד והשהות בו ולונטארית, ולגוכך הסיכון להישנות התנהגות פוגעת מצד המשיבה – סבר שירות המבחן כי אין ההוטל מתאים לשמש כחלופת מעצר עבורה.

4. בהמשך לכך, דחה בית המשפט המחויז בבאר שבע (כב' השופט נ' ابو טהה) ביום 29.1.2017 בקשה לעין חוזר שהגישה המשיבה. נקבע כי אין מקום לאפשר למשיבה לקיים ריאון בהוטל, שכן המסתגרת המוצעת אינה מתאימה לשמש חלופת מעצר עבור המשיבה; שיש לב לעמודת שירות המבחן, ולאחר שטרם נשמעו עדויות בנותיה של המשיבה במסגרת ההליך העיקרי נגדה. ביום 22.2.2017 – בនזון להחלטה אחרונה זו של בית המשפט המחויז – הורה השופט א' שהם על הארכת מעצר המשיבה ב-90 ימים (בש"פ 9975/16 מדינת ישראל נ' פלוני (22.2.2017)). בהמשך, הוארך מעצרה של המשיבה (ושל הנאשימים הנוספים) ב-90 ימים נוספים (השופט מ' מזור בש"פ 2607/17 מדינת ישראל נ' פלוני (6.4.2017))). בהחלטתו של השופט מ' מזור נקבע כי קצב ההתקדמות בהליך העיקרי אינו משבע רצoon. אשר לאפשרות שחרורה של המשיבה ל החלופה, צוין כי המדינה אינה מתנגדת לכך; וכי עրר בעניין תלוי ועומד לפניו בית משפט זה.

5. ביום 18.4.2017 דחה בית משפט זה (השופט ח' מלצר בש"פ 1507/17 פלונית נ' מדינת ישראל

(18.4.2017) ערך שהגישה המשיבה על החלטת בית המשפט המוחזי לדוחות את בקשה לעיון חוזר. נקבע כי אין בחלופה המוצעת בהוסטל כדי לאין את המסוכנות הנשקפת מהמשיבה ולמצער להפחיתה ממשמעותית. זאת נוכח העבירות החמורות המიיחסות לה; כמו גם עמדת שירות המבחן והעובדה שהשאות בהוסטל היא וולונטארית. בצד זאת, נקבע כי הדרך פתוחה לפני המשיבה לפנות שוב בבקשתה לעיון חוזר לבית המשפט המוחזי, ככל שיעלה בידיה להצעה חלופת מעצר אחרת. בקשה נוספת – שלישיית במספר – להארכת מעצרה של המשיבה ב-90 ימים התקבלה ביום 27.7.2017 (ההחלטה בבקשת הארכת המעצר השלישי). השופט א' חיות עמדה על כך שקצב התקדמות היליך העיקרי אינו משביע רצון. צוין כי "על בית המשפט המוחזי להוסיף ולעשות מאיץ מיוחד לעיבוי משמעותי של לוח הדינום בתיק [...] על מנת להאיץ את שמיית היליך ככל הניתן". למרות האמור, נקבע כי אין מקום להורות על קיום ריאון למשיבה בהוסטל, הגם שהמדינה אינה מתנגדת – כלל – לאפשרות שחרורה של המשיבה לחלופה מעצר. זאת, נוכח העבירות החמורות שבנה היא מואשמת; וכן עמדת שירות המבחן שלפיה נשקפת מהמשיבה מסוכנות להישנות התנהגות פוגענית. כמו כן צוין כי המשיבה לא הציעה חלופה שיש בה כדי לאין את המסוכנות הנשקפת ממנה ואת החשש מפני שיבוש הליכי משפט מצדיה. לבסוף, נקבע כי ככל שיעלה בידיו המשיבה לחלופה שיש בה כדי לאין את המסוכנות הנשקפת ממנה, רשאית היא לשוב ולפנות לבקשת המשפט המוחזי בבקשתה לעיון חוזר.

6. מכאן הבקשתה שלפני, שבגדירה מבקשת הארכת מעצרה הרבעית של המשיבה ב-90 ימים נוספים. אשר לקצב התקדמות היליך העיקרי, צוין כי הדינום בתיק נדחו מעת לעת בשל בקשה לעורר למשיבה בדיקה פסיכיאטרית; כי בשלב זה עומדת פרשת התביעה לפני סיום; וכי קבועים שני דינומים נוספים בתקופה הקרובה שבמסגרתם צפואה להתחילה פרשת ההגנה. עוד צוין כי המעשים המייחסים למשיבה מעידים על המסוכנות הנשקפת ממנה; וכי קיים יסוד סביר לחשש שהמשיבה תסקן את ביטחון הציבור בכלל ואת ביטחון המתלוננות בפרט. המדינה הדגישה כי לא היה شيئا' בניסיבות מאז מתן ההחלטה הקודמת להארכת מעצרה של המשיבה, באופן המצדיק את שחרורה כתעט לחלופה; וכי – כאמור – בהחלטות הקודמות של בית משפט זה – אין בחלופה שהוצאה בהוסטל כדי לאין את המסוכנות הנשקפת ממנה.

המשיבה סבורה כי יש מקום להורות על שחרורה לחלופה מעצר. לדבריה, המסוכנות הנשקפת ממנה אינה גבואה, נוכח חלוף הזמן מאז ביצוע העבירה – כ-10 שנים, ובשים לב לעובדה שהعبارة בוצעה בתוך ביתה של המשיבה. הוטעם כי אף החשש מפני שיבוש הליכי חקירה פחת, משום שפרשת התביעה נמצאת לפני סיום, ומשום שהמתלוננות בתיק סיימו את עדותן. لكن הוסף כי היליך רחוק מסיום; וכי לאחרונה הודעה המדינה כי אין היא עומדת עוד על מלאה האישומים שיוחסו למשיבה בכתב האישום – עניין הנושא עמו משקל, לשיטת המשיבה, בהחלטה בעניין הארכת מעצרה.

7. נוכח טיעוני הצדדים בדיון לפני, שלפייהם אין המדינה עומדת עוד על אחדים מהאישומים המייחסים למשיבה בכתב האישום, והוריטי למדינה להגיש הودעת עדכון. בהודעה צינה המדינה כי בשלב זה האישומים שנותרו כנגד המשיבה הם אלה הכלולים באישום השני והשלישי בכתב האישום אשר בוצעו לכואורה כלפי המתלוננת 2. המדינה הודיעה כי אין היא עומדת על האישומים הקשורים במתלוננת 1; וכן כן כי לא תעמוד על העבירות המייחסות למשיבה בנוגע למATALONNET 3, משזו לא תעיד בבית המשפט.

8. לאחר שעניינו בבקשתה והאזנתי לטיעוני הצדדים בדיון לפני, מצאתי לקבלה באופן חלקו, כפי שיפורט להלן.cidוע, במסמך בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק המעצרים על בית המשפט לאין בין זכותו של הנאשם – שעומדת לו חזקת החפות – לחירות, בין הצורך בשמירה על ביטחון הציבור ועל תקינות היליך הפלילי (בש"פ 16/16/9566 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 5 (13.12.2016); בש"פ 9379/16 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 7)). במסגרת האיזון האמור, על בית המשפט לשקל את המסוכנות הנשקפת מהנאשם; את החשש מפני

הימלטותו; את חלוף הזמן מאז מעצרו; ואת קצב ניהול ההליך העיקרי, כמו גם את זהות הגורם להימשכות ההליך (בש"פ 7822/16 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 16 (18.12.2016); בש"פ 7786/16 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 7 (13.10.2016)). גם בהינתן המתוכנות הנוכחית של האישומים המיוחסים לה על ידי הפרקליטות אני סבור כי במקרה דנן בשלה העת להורות על שחרורה של המשיבה מעוצר בלבד חלופה מתאימה. המסוכנות הנשקפת מהמשיבה היא ברורה נכון המעשים המיוחסים לה. כאמור, מסוכנות מיוחדת נשקפת ממי שמיוחסות לו עבירות מין כלפי קטינים בתוך המשפטה "המבצעות לרוב תוך ניצול סמכות ושליטה נפשית ופיזית בקרובנות" (בש"פ 6013/14 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 6 (11.9.2014)). החלופה שהוצעה בהוטל לא נמצא מתאימה. עמדה על כך השופטת א' חיות ב恰恰לה מיום 27.7.2017 בבקשת הארץ המעוצר השלישי. בהחלטה זו נקבע כי למרות הקשיים בניהול ההליך, יש להתחשב במסוכנות הגבוהה הנשקפת מהמשיבה שנלמדת מהעבירות המיוחסות לה ומעמדת שירות המבחן. בשים לב לאלה נקבע כי אין בחלופת המעוצר שהוצאה בהוטל כדי לאין את המסוכנות הנשקפת מהמשיבה. בצד האמור, ההלכים המשפטיים בעניינה של המשיבה עשויים להמשך עוד פרק זמן לא מבוטל. לפיכך, בשים לב לעמדתה העקרונית של המדינה, שאינה שוללת לחלוות את אפשרות שחרורה של המשיבה לחלופת מעוצר, כמו גם לעמדתה העדכנית אשר לעבירות המיוחסות למשיבה - סבורי כי יש מקום לשירות המבחן יבחן מחדש אפשרות לחלופת מעוצר מסוידות שיש בהן כדי לאין את המסוכנות הנשקפת מן המשיבה (בנסיבות שבהן - כאמור - אין המשיבה יכולה להציג חלופה כזו). ככל שיולה בידי שירות המבחן לאתר חלופות כאמור, תהא המשיבה רשאית לפנות לבית המשפט המחווי בבקשתה לעיון חדש - וזה יחליט בה כחכמתו.

בכפוף להערה זו, ועל מנת לאפשר אותו ובחינת חלופה כאמור, אני מאריך את מעוצר המשיבה ב-60 ימים.

סוף דבר: מעצרה של המשיבה 3 מואר ב-60 ימים החל מיום 30.9.2017 או עד למתן פסק דין בתפ"ח 5492-04-16 בבית המשפט המחווי בbear שבע, לפי המוקדם.

ניתנה היום, ח' בתשרי התשע"ח (28.9.2017).

שׁוֹפֵט